Prilika o usmiljanem Samraijanu Lk 10, 25-37

63. Pismouk skuša Gospoda

1 Med tistimi, ki so s temi sedemdesetimi učenci prišli k Meni v Betanijo, je bil tudi neki pismouk. Moje besede so ga vznejevoljile.
2 Zato je pristopil k Meni, da bi Me skušal, in rekel (pismouk): »Mojster, iz tvojih besed sem razbral, da si dobro podkovan v Pismu in ga presojaš prav; povej torej tudi Meni, kaj naj storim, da bi postal blažen tako kot tvoji učenci!«
3 Jaz sem odgovoril: »Kaj je zapisano v Božji zapovedi in kako to, kar je zapisano, razlagaš kot pismouk?«
4 Pismouk je rekel: »Boga, svojega Gospoda, moraš ljubiti iz vsega srca, iz vse duše, na vso moč in iz vse čudi, svojega bližnjega pa kakor samega sebe!«
5 Nato sem Jaz rekel pismouku: »Prav si odgovoril. Tako delaj in živel boš! Znanje samo po sebi pa nikomur ne pripomore k večnemu življenju! Je sicer potrebno, kajti brez njega je človek kakor slepec brez vodnika; če pa slepemu znanost pomaga, da spregleda, noče pa naprej po poti, mu njegova luč koristi prav malo ali celo nič. Kdor ne ve, kako bi moral ravnati, tudi ne more narediti nič, in tudi ne greši, če tega ne naredi; greši pa tisti, ki ve, kaj je prav, in se po tem ne ravna!«
6 Pismouk Me je nato začudeno pogledal ter rekel in se hkrati skušal opravičevati: »Mojster, vidim, da si izkušen v resnici, in tudi to vem, da za dobro, Bogu dopadljivo življenje ni dovolj, da zapovedi poznaš, temveč se je treba po njih tudi ravnati. Boga nadvse ljubiti zagotovo pomeni natančno izpolnjevati vse Njegove zapovedi; toda da bi človek bližnjega lahko ljubil tako kakor samega sebe, bi moral najprej vedeti, kdo je pravzaprav njegov bližnji, ki naj bi ga ljubil kakor samega sebe. Koga naj torej štejem za svojega bližnjega?«
7 Jaz pa sem odgovoril: »Prav presenetljivo je, da kot pismouk ne veš, kdo je tvoj bližnji. Povedal ti bom zgodbico, iz katere boš razbral, koga naj bi imel za svojega bližnjega.
8 Neki moški se je podal po opravkih iz Jeruzalema v Jeriho, toda med potjo so ga napadli roparji. Slekli so ga do golega, ga skoraj do smrti pretepli, nato pobegnili s plenom, napol mrtvega moškega pa pustili ležati na poti.
9 Zgodilo pa se je, da je po isti poti iz Jeruzalema prišel mimo svečenik. Videl je, da na poti leži moški, ki so ga hudo zdelali roparji, vendar je brezbrižno

šel naprej. Potem je prišel še levit, in tudi on je storil enako kakor svečenik.
10 Kmalu je na isti kraj prispel tudi neki Samarijan, in ko je zagledal na tleh napol mrtvega reveža, ga je njegova stiska prizadela. Pristopil je k njemu, mu obvezal rane, vlil nanje olje in vino, ga vzdignil na svojo tovorno žival, ga odpeljal v gostišče in ga tam sam negoval noč in dan. Ko je naslednji dan videl, da se je ranjencu ob pravilni negi stanje izboljšalo, je poklical gostilničarja, mu dal dva groša in mu rekel: 'Ker imam nujne opravke, moram odpotovati; neguj ga, dokler se v nekaj dneh ne vrnem. Če boš porabil več, ti bom tedaj povrnil!' Nato je odpotoval. Ko se je po nekaj dneh vrnil, je našel moškega, ki se ga je bil usmilil, dobro negovanega in že toliko ozdravljenega, da ga je lahko spremljal, ko se je vračal v Jeruzalem; še enkrat je dal gostilničarju dva groša in ozdravljenega še oblekel.
11 Kaj meniš? Kateri od teh treh je bil najbližji tistemu, ki so ga napadli roparji in morilci?«
12 Pismouk je odgovoril: »Očitno tisti, ki se ga je usmilil.«
13 Jaz sem rekel: »Dobro, pojdi torej in stori enako! Vsak človek, ki potrebuje tvojo pomoč, kakršno koli že, je tvoj bližnji; in ko mu pomagaš, postaneš tudi ti njegov bližnji. In ko si mu pomagal, si ga kot svojega bližnjega tudi ljubil kakor samega sebe; kajti prava ljubezen do bližnjega je prav v tem, da drugemu človeku narediš vse tisto, kar bi si želel sam, da bi tebi v stiski storil kdo drug. - Ali zdaj veš, kdo je tvoj bližnji?«
14 Nato se Me pismouk ni upal ničesar več vprašati, umaknil se je in rekel tovarišem: »Resnično, v tem Galilejcu je mogočen duh resnice! Vredno mu je prisluhniti!«
15 Nato pa je eden od učencev pripomnil: »Še bolj vredno se je potruditi ter živeti in ravnati tako, kot uči On; kajti On je Gospod in ima v Sebi vso oblast nad življenjem in smrtjo. Kdor uresničuje Njegov nauk, bo od Njega prejel življenje!« .
16 Pismouk je odgovoril: »Če je on judovski Mesija, potem imaš prav; in če je res to in ima vso oblast v nebesih in na Zemlji, bi to lahko visokim duhovnikom tudi povedal. Če tega ne bi hoteli sprejeti in verovati, bi jih pač zavrgel in kaznoval z ognjem iz nebes, kot je Bog nekoč kaznoval Sodomo in Gomoro.

17 Učenec je rekel: »Govoriš človeško, mi pa govorimo iz modrosti Njegovega duha! Mi že iz Njega vemo, kaj vse bo naredil, poznamo Njegovo moč in smo priče vsemu, kar je naredil in učil v Jeruzalemu; zato lahko tudi govorimo in vemo, za kaj gre in kaj vse se bo še zgodilo.
18 Mar niso vsi visoki svečeniki videli znamenj na nebu, ki so jim jasno napovedovala, kaj lahko pričakujejo zaradi svoje zakrknjenosti? Toda to jih ni prevzelo, le poglobilo je sovraštvo do Njega, in zdaj se še bolj prizadevajo ter se posvetujejo, kako bi Ga ujeli in umorili. On pa še naprej svoboden hodi po vsej judovski deželi in se ne boji Svojih številnih in dozdevno nadvse močnih sovražnikov. Če ne bi bil Gospod z vso močjo in oblastjo v nebesih in na Zemlji, bi že zdavnaj pobegnil iz dežele. Ker pa ve, kolikšno moč in oblast ima, pred sovražniki ne beži, temveč neustrašno hodi v tempelj, tam poučuje ljudstvo o prihodu Božjega kraljestva na Zemljo ter z ostrimi besedami grozi farizejem in judom. Kdo drug razen Gospoda, ki ima vso moč in oblast, bi si še upal kaj takega? To bi bil za vsakega pametnega več kot zadosten dokaz, da je samo On in nihče drug pravi Mesija in s tem tudi Gospod!
19 Videli smo Njegova čudežna znamenja in slišali večno resnico Njegovih besed, zato tudi živo verjamemo Vanj; ampak tudi vi ste to videli in slišali, vendar ne verjamete, da je On obljubljeni in k nam na ta svet poslani Mesija!
20 Zakaj torej ne verjamete? Glejte, vzrok nevere sta velika slepota in zakrknjenost vašega srca! Pismouki ste in iz Pisma veste, kateri pogoji in znamenja bodo spremljali prihod Mesije na ta svet. Natančno to se je zdaj ob Njem tudi zgodilo! In če je nedvoumno tako, kako lahko še dvomite in pričakujete koga drugega?
21 Da, v svoji slepoti boste pričakovali nekoga drugega; tega pa ne bo niti do konca sveta in njegovih časov! Slišali ste nas, ko smo pred nekaj dnevi govorili v Betlehemu in tudi na drugih krajih. Razlagali smo Pismo, čeprav se kot preprosti ljudje nismo nikoli naučili brati in pisati, in smo pred vašimi očmi delali znamenja v dobro ljudi, tako da ste se temu čudili celo vi; zdaj pa vas sprašujem, kdo nam je dal takšne čudežne sposobnosti in v kateri šoli naj bi se bili naučili kaj takega?
22 O, če bi bila na svetu takšna šola, bi vi prav gotovo vedeli zanjo in bi jo sebi v prid prav gotovo že obiskali! Toda na svetu takšne šole ni, je pa pri

tem Gospodu in Mojstru od vekomaj, ki je sicer prav tako iz mesa in krvi in se kot vidni človek giblje med nami, v Svojem duhu pa je Tisti, s katerega ljubeznijo, modrostjo, besedo in voljo vseh nebes je nastala ta zemlja in vse, kar je na njej.
23 Kdor se zdaj ne uči od Njega, ta tudi ne bo ničesar prejel, četudi bi obiskoval vse visoke šole posvetnih modrosti. In kdor se od Njega ni naučil, ta tudi ne bo deležen večnega življenja in ne bo prišel k Njemu; kajti zapisano je: 'Tisti čas se bodo vsi, ki bodo to hoteli, lahko učili pri Bogu; Očetov duh jih bo vzgajal!' In kogar ne bo vodil Oče, ta ne bo prišel k Sinu, v katerem prebiva Oče, ki Ga vi ne poznate in Ga še niste spoznali, in torej tudi ne poznate Sina in ne veste, kdo je On, kakor ti je že On sam povedal.
24 Mi pa zdaj poznamo Sina in Očeta v Njem, ker nam je to On sam razodel. In to nam je razodel zato, ker smo Vanj takoj verovali. Pogosto pa nam je tudi z besedo in dejanji razkril, kdo je. Toda vi niste verjeli in še ne verjamete; zato pa boste tudi ostali v svoji grešni noči in umrli v njeni smrti! Zapomnite si to! Kot Njegove zdaj prave priče smo vam to povedali že v Betlehemu, ko ste nam grozili, in se vas nismo niti najmanj bali, zdaj pa vam to znova brez strahu in bojazni govorimo v Njegovi navzočnosti, tako da vam lahko On sam pove, ali smo vam govorili prav ali napačno.
25 Z nami ste prišli sem s pretvezo, da hočete sami slišati resnico iz Njegovih ust; v resnici pa ste šli z nami samo zato, da bi skušali Gospodovo Božjo veličastnost. On pa vam je pokazal, kako nesmiselno je, da skuša slaboten, umrljiv človek Gospoda Življenja in smrti. In zato ste tudi umolknili in niste imeli ničesar drugega več, s čimer bi Ga lahko še skušali. Zato bi bilo najboljše, če bi te svete kraje nemudoma zapustili in se vrnili v svoja stara grešna gnezda, da vas ne bo zadelo še kaj hujšega, kot vas je že!«

64. Pismoukova pritožba

1 Ta odločni učenčev govor je pismouka in njegove tovariše zelo prizadel, zato so prišli k Meni in rekli: »Mojster, ali si svojim učencem dal pravico, da tako govorijo z nami? Kaj jim mar, če ne moremo takoj verjeti v to, kar verjamejo oni, temveč kot učenjaki iščemo še druge dokaze! Če bi se obrnili

na nas dobrohotno in blago, potem bi jim tudi prisluhnili in njihove izjave primerno preverili; če pa se obračajo na nas tako kot zdaj, potem nam navsezadnje ne preostane drugega, kakor da ravnamo z njimi tako kakor oni z nami. Če pa si jim ti dal pravico, da nas, učenjake, tako obravnavajo, potem jih ne bomo kaj prida upoštevali.«
2 Jaz sem rekel: »Vsako besedo, ki vam jo je učenec povedal, sem mu navdihnil Jaz, in tako sem vam torej skozi njegova usta govoril Jaz sam. S tem je na vaše vprašanje že tudi odgovorjeno in veste, kdo je dal Mojim učencem pravico, da smejo tako govoriti z vami. Toda vi nikoli ne želite slišati resnice in cenite samo prazno laskanje in hinavščino; zato vas jezi tudi Moj govor, saj se vam zdi neprizanesljiv oster.
3 Toda povem vam: Kdor je tako kot vi že usidran v napačnem in tudi zgrešeno uči ter naj bi ga zaslepljeni ljudje za to še zelo častili, sam pa se ima v svoji slepoti za nekaj več, temu se zdi čista resnica zmeraj kruta in meni, da ogroža njegovo domnevno čast - to ga pa jezi. Takole vam povem: če se takšen človek v svojem napačnem noče pustiti ponižati tej svetli resnici, je tudi nikoli ne bo doumel, in če se bo v svoji nevednosti dal še naprej častiti, potem bo tudi propadel v svoji temi.
4 Nekoč je neki moški neverjetno veliko prebral o vseh poteh in cestah, ki so bile tedaj Rimljanom in Grkom znane. Ljudje so ga zaradi njegovega znanja spoštovali, in njemu je ta čast tudi veliko pomenila. Čeprav je res precej vedel o poteh in cestah tega sveta, se ni nikoli podal po poteh, o katerih se je iz zapisov pouči!.
5 Zgodilo pa se je, da ga je za dobro plačilo za vodnika najel neki pripadnik kraljevskega rodu, ki je nameraval na daljno pot. Imel je sicer še druge vodnike, vendar ti niso bili tako učeni kakor omenjeni mož, so pa bili izkušeni, saj so že veliko potovali po vseh mogočih poteh in cestah.
6 Med potovanjem po Egiptu je kraljevski popotnik želel v nekaj dneh priti do Memfisa, zato se je posvetoval s svojimi vodniki, kako bi prispel tja po najbližji in najvarnejši poti. Tisti, ki so bili v tem izkušeni, so mu svetovali, naj sledi toku reke, čeprav je takšna pot malo daljša. Toda učenjak je rekel: 'Nič ne veste; in še to, kar ste vedeli, ste že zdavnaj pozabili. Samo jaz sem proučil poti in značilnosti cest Egipčanov, Grkov in Rimljanov, zato poznam

vse. Predlagam, da izberemo pot naravnost skozi puščavo, saj bomo tako prispeli v Memfis tri dni prej, kot če bi sledili vodotoku:
7 Popotniku kraljevskega rodu je ta predlog ugajal in je učenjaka postavil za vodnika.
8 Karavana se je le stežka prebijala skozi pesek in začelo jim
je primanjkovati vode in živeža.
9 Nato je kraljev sorodnik spet zbral vodnike; omenjenega poznavalca poti je poklical na odgovornost in mu očital, da je s svojo trmo karavano zapeljal na kriva pota.
10 Tudi stari vodniki so zatarnali: 'Gospod, če se ne bomo obrnili in šli proti vzhodu, temveč še kar nadaljevali proti zahodu, bomo vsi pomrli!'
11 Toda učeni vodnik je hotel uveljaviti svoj prav, saj mu je bilo veliko do posvetne časti.
12 Kraljev sorodnik pa je ukazal obrniti. Poslušali so ga in v treh dneh so srečno prispeli do reke, v sedmih pa do starega mesta.
13 Kaj je domišljavi in častihlepni učeni vodnik koristil karavani? Če bi mu do konca sledili, bi očitno pomrli vsi, ker pa so mu sledili le nekaj dni, so prišli na cilj veliko pozneje in tudi bolj utrujeni.
14 V Memfisu pa je kraljev sorodnik učenemu vodniku dejal: 'Svojo nalogo si slabo opravil, zato boš v prihodnje zadnji in najmanj pomemben med mojimi služabniki. Ta izkušnja naj te nauči ponižnosti, sicer nisi vreden plačila, temveč le pravične kazni!'
15 In kar je kraljev sorodnik povedal domišljavemu vodniku, to sporočam tudi vam, pismoukom in bogoukom. Tudi vi oholi in častihlepni vodite ljudi namesto proti vzhodu notranjega življenja v njegov žalostni zaton; in ko vam človek to pove, se jezite in besnite, ker so v vaših glavah le mrtve črke Pisma, niste pa še spoznali živega duha, ki tiči v njih, ker so bila vaša srca zmeraj polna ošabnosti in posvetnosti, zato se duh, ki prebiva samo v pravi ponižnosti srca, še nikoli ni mogel prebuditi v jasno in svetlobe polno življenje.
16 Ker niste primerni, da bi še naprej vodili Mojo karavano, sem po starem in prvotnem načinu znova določil sicer neuke, a v tem spretne in izkušene vodnike, ki poznajo pota prave ponižnosti srca in ljubezni do bližnjega. Ti

bodo Mojo karavano, ki ste jo zapeljali v puščavo, znova popeljali k toku življenja; vi pa, če boste še naprej vztrajali v svoji ošabnosti, ne boste ubežali zasluženemu plačilu. Kajti povem vam: Gola črka Pisma ubija, le duh oživlja. Tega pa prejme samo tisti, ki Mi sledi v ponižnosti in ljubezni.
17 Dokler vas že dobronamerna beseda resnice iz človekovih ust prizadeva in žali, ste daleč od Božjega kraljestva! Kdor pa želi postati Moj učenec in naslednik, ta mora odpustiti celo pravemu in izpričanemu sovražniku, moli naj za tiste, ki ga preklinjajo, blagoslavlja tiste, ki ga sovražijo in mu želijo slabo, in izkazuje dobro tistim, ki so mu povzročili škodo, saj bo tako prej zbral žareče oglje kesanja nad glavami svojih sovražnikov, kakor če bo skušal zlo povrniti z zlim.
18 Če boste še naprej tako zakrknjeni in ošabno trmarili, vam bo luč odvzeta in dana poganom - to je že dolgo predvideno; zdaj ste že pod jarmom poganov in se morate podrejati njihovim krutim zapovedim, ker ste poteptali blage Božje zapovedi.
19 Prišel sem, da bi vas znova zbral in prebudil, saj vas hočem osvoboditi z močjo resnice. Če pa želite še naprej ostati v suženjstvu, ki ste si ga nakopali sami, potem kar ostanite v njem; Svojo luč bom dal poganom, vi pa boste prepuščeni temini svojih grehov in pogani vam bodo vladali. Vašo obljubljeno deželo bodo poteptali sovražniki, opustošena bo in prazna. Toliko v svarilo.
20 Ko boste vse to doživeli, Me boste sicer spoznali in klicali: 'Gospod, Gospod! toda takrat vas ne bom poznal, temveč vam bom rekel: 'Nikoli vas nisem prepoznal, zato proč od Mene, vi, sovražniki resnice!'«

65. Pismoukova hinavščina

1 Ko so pismouk in njegovi tovariši slišali, kaj sem jim povedal, mi niso mogli z ničimer več ugovarjati.
2 Toda pismouk se je zbral in Mi rekel: »Mojster, vidim, da si pravi in moder učitelj, Božjo besedo učiš pravilno in se ne meniš niti za ugled posameznika niti za ugled ljudstva. In tudi to vemo, kaj so o Mesijevem prihodu zapisali preroki. Celo sami smo že skoraj prepričani, da utegneš biti obljubljeni Mesija, kajti veliko smo slišali o tvojih naukih in dejanjih, in marsikaj tudi sami doživeli, saj te kot nenavadnega Nazarečana poznamo že več kot deset let.

Že tedaj si nam pripravil marsikaj nepojmljivega, kot na primer čudežno naglo postavljanje hiš, ozdravitve bolnih, obilni ulov rib in celo nedvoumno obuditev človeka, ki je bil zaradi hudega padca ob življenje. To in še marsikaj drugega smo slišali o tvojem skrivnem početju, čeprav ti in tudi tvoj oče Jožef nista hotela, da bi ljudje za to izvedeli.
3 Toda takrat še zdaleč ni bilo slišati, da naj bi bil ti tudi prerok in še manj obljubljeni veliki Mesija Judov in vseh ljudi na Zemlji. Šele nekako pred dvema letoma in nekaj meseci se je začelo vsepovsod glasno in javno govoriti, da si vstal izmed ljudstva ter z besedami in dejanji pričuješ, da si prav ti obljubljeni Mesija.
4 Sem nismo prišli zato, da bi od tebe zahtevali kakšno čudežno znamenje, temveč samo, da bi slišali besede iz tvojih ust; kajti doma si bil vse prej kot govorec, in celo tvoj zgovorni oče Jožef nam je tožil o svoji stiski, kot da se je bal, da utegneš sčasoma postati mutast in slaboumen, ker pogosto od tebe niso mogli po več tednov iztisniti niti besede. In zdaj si postal učitelj ljudstva in te mora človek, tako kot vsakega velikega preroka, kar najbolj spoštovati.
5 Tega da si ti, ki te že dolgo poznamo kot sina tesarja Jožefa, celo sam Mesija, pa kljub vsemu, kar smo slišali o tebi, nismo mogli kar takoj brezpogojno verjeti. Gotovo nam ne boš zameril - k temu so nas spodbudili tvoji učenci -, da smo prišli sem iz Betlehema in še od dlje, da bi se o tej nadvse pomembni zadevi sami pobliže prepričali. In ker si - tako pravijo tvoji učenci, in to govoriš tudi sam - prežet z najvišjim duhom modrosti, boš gotovo lahko ugotovil, da nismo prišli sem s slabimi nameni.
6 Že v starih modrih pregovorih je rečeno, da mora človek vse preveriti in potem sprejeti in obdržati, kar je dobrega. In če to ljudje zdaj počnemo tudi glede tebe, zato še nismo grešniki vredni obsojanja. Tudi učencem, ki so bili pred tem neuki, si podelil takšno notranjo luč, da so te lahko kmalu prepoznali kot obljubljenega Mesijo - zakaj torej nam odrekaš takšno luč? Ali moramo biti zato, ker smo pri sprejemanju vere vate nekoliko previdnejši, že obsojeni na večno temo? Glej, prej si nam povedal zgodbico o tem, kdo je naš bližnji. Tudi nam primanjkuje luči, zato bi usmiljenega samaritana potrebovali še veliko bolj kakor tisti napol mrtvi človek pred Jeriho; toda videti je, da kaj takega po tvojem mnenju za nas še ni predvideno. Kaj meniš o

tem, najmodrejši Mojster?«
7 Jaz sem rekel: »Če bi ti besede, ki jih govoriš, prihajale tudi iz srca, potem bi vi za ozdravitev svojih razdejanih duš našli več kot le enega usmiljenega samaritana. Toda dokler vaša srca čutijo nekaj povsem drugega kakor to, kar govorijo vaši namazani jeziki, tako dolgo v Meni ne boste našli usmiljenega samaritana, kakršnega si želite. Usmiljenje pa sem vam kljub temu izkazal že s tem, da sem vam povedal, kar sem vam povedal. Če boste to upoštevali - k temu vas seveda nikoli ne bom silil -, se bo tudi v vas razsvetlilo in razjasnilo.
8 Vem, da Me v svoji slepi presoji menda dobro poznate kot tesarjevega sina. Priznali ste tudi, da ste občasno slišali, da sem storil marsikaj, česar ne bi mogel noben človek. Če bi se vsaj malo potrudili in pobrskali po Pismu, bi iz njega tudi razbrali, kdo je tesarjev sin v resnici, kot so to tisti čas ugotovili celo številni pogani. Ampak tega niste storili nikoli, in četudi vas je kakšen bolj razsvetljen človek ob primerni priložnosti na to opozoril, mu niste niti najmanj verjeli, temveč ste tistemu, ki bi menil kaj takega, celo grozili; po eni strani ste Me imeli za obsedenca, po drugi pa, če je šlo dobro, za nadarjenega čarodeja, ki se je ob primerni priložnosti morda kje naučil svoje skrivne spretnosti, da bi si tako pri poganih pridobil veliko bogastvo.
9 In ko ste zdaj znova slišali o Meni, ste Me na svojem hudobnem posvetu tako obrekovali: 'Ah, zdaj nam je pa o tem človeku vse jasno! Njegov oče Jožef naj bi izviral neposredno iz Davidovega rodu!? Stari, ki je zaslutil, da je sin nadarjen, ga je skrivoma dal poučevati v vsakovrstnih čarovnijah, in to imajo pogani za nekaj božjega. Tako si je med njimi pridobil številne pomembne prijatelje; in ker so ti naši sovražniki, se je domislil, da bi se po zaslugi sinovih čarovnij povzpel na Davidov prestol, potem pa nas kot sovražnike poganov na mah odstranil in nato ob pomoči esenov dokončno uničil, saj imajo eseni tudi pri Rimljanih velik ugled. To pa je treba za vsako ceno preprečiti tako, da ga ob primerni priložnosti primemo in ubijemo, da bo potem za zmeraj mir. Kajti če je samo hudoben čarodej in nas hoče uničiti, potem bi bilo dobro, da bi ga mi uničili prej, kot bi nam utegnil škodovati; če pa je res Kristus, mu tako ne bomo mogli do živega, in potem bo še dovolj časa, da bomo verjeli, da je Kristus. Ne bo nam mogel šteti v slabo, če glede

njega prej vse preverimo, preden ga sprejmemo kot obljubljenega Kristusa; celo pohvaliti bi nas moral za našo vnemo po resnici in bogato nagraditi:
10 Glejte, tako mislite v srcih, in enako meni tudi ves jeruzalemski tempelj; nihče izmed vas pa si, še zdaleč ne želi, da bi bil Jaz zares Kristus, temveč samo to, da bi me zadavili in se Me tako za večno znebili!
11 In ker si ničesar drugega ne želite bolj, kaj naj bi si po vsem tem za vas resnično želel v Svojem srcu Jaz? Ali naj bi bili ob takšni želji in sovražnosti do Mene še celo vredni Mojega usmiljenja? Presodite sami! Toda Jaz sem neskončno boljši od najboljšega izmed vas, zato vam izkazujem veliko usmiljenje s tem, da vam odkrito povem, kakšni ste v notrini, tako da bi se lahko prepoznali in začeli razmišljati drugače; kajti tega, ste še zmožni. Kakšno usmiljenje pa Mi boste izkazali za to? Zdaj pa javno povejte, mar vam nisem povedal v obraz zgolj čisto resnico in nič drugega.«
12 Vsi so bili zelo začudeni, nihče pa se Mi ni upal ugovarjati.

Janko Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 8